

Contactgegevens

Heb je nog vragen? Stel ze gerust aan je behandelende arts of de verpleging van de afdeling.

Afdeling hart- en longziekten

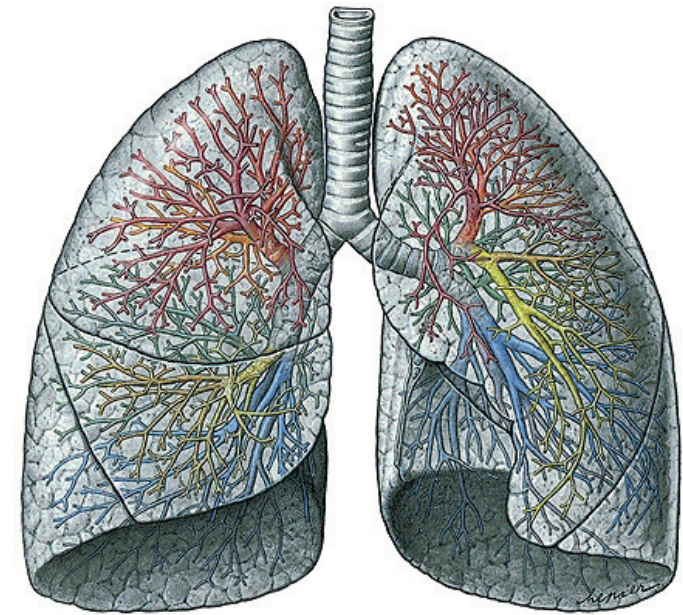
• 03 380 20 50

Je vindt heel wat praktische en ook financiële informatie op onze website www.azvoorkempen.be.

AZ Voorkepen

algemeen ziekenhuis
emmaüs

**Duiven-
melkerslong**
Allergische alveolitis

Een duivenmelkerslong is een allergische reactie van longweefsel door contact met duivenstof. Het maakt weinig verschil of men erg allergisch is voor andere zaken of niet. De ziekte heeft ook niets te maken met de gezondheid van de duiven. Het gaat bij duivenstof vooral om de eiwitten in de ontlasting, die daar nogal rijkelijk in zitten. Ook de eiwitten uit de kropmelk kunnen snel een sterke allergische reactie opwekken. Naarmate meer duivenstof wordt ingeademd, des te sterker is de reactie van het lichaam. Doch minimale hoeveelheden (via indirect contact) kan voldoende zijn om afwijkingen te onderhouden.

Kenmerken duivenmelkerslong

Er zijn verschillende vormen:

Snelle reactie van het lichaam (acute vorm)

We zien plotselinge koorts, hoesten, kortademigheid, een drukkend gevoel op de borst, spierpijn, zweten ('s nachts klam zweten). Men voelt zich in het geheel niet fit.

Sluimerende vorm (subacute vorm)

Klachten ontstaan geleidelijk. Vooral als men vaak en lang bij de duiven zit, komen de problemen tot uiting. Niet zo plotseling; met het hoesten komt slijm mee; de duivenliefhebber eet minder en vermagert. De symptomen verdwijnen vanzelf als de liefhebber geen contact meer heeft met de duiven.

Onomkeerbare vorm (chronische vorm)

Wanneer de patiënt geen maatregelen neemt tegen vorm 1 en 2 en in contact blijft komen met duivenstof, dan bestaat er een grote kans dat de problemen onomkeerbaar worden en er verlittekening of fibrose optreedt.

Waarschuwing

- Een liefhebber heeft ongeveer 7 % kans om een duivenmelkerslong te krijgen.
- Wanneer men geen maatregelen neemt, kunnen er ernstige blijvende afwijkingen ontstaan op CT en longfunctie.
- Gebleken is dat goede maatregelen daadwerkelijk helpen, maar volledig vermijden van alle duivencontact rechtstreeks en onrechtstreeks is essentieel.

Onderkenning

De diagnose kan gesteld worden aan de hand van het verhaal, CT-scan van de longen en bronchoscopie. Soms wordt er een zogenaamde provocatietest gedaan. De patiënt moet enkele uren in een duivenhok krabben waarna naar de reactie wordt gekeken. Bij blijvende onduidelijkheid zal de patiënt een VATS moeten ondergaan (zie de folder over VATS).

Na de onderzoeken geeft de specialist een advies. Alle contact met duiven vermijden kan daar één van zijn. Het gebruik van een stofmasker in het hok is immers vaak onvoldoende omdat de minste hoeveelheid duivenstof voldoende kan zijn om een allergische reactie te onderhouden. Soms zijn cortisonen nodig om de reactie te temperen.